

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Danmark disponerer – ligesom de øvrige nordiske lande – over frekvenser til distribution med jordbundne sendernet af fire samtidige TV-programmer. Model 1 forudsætter, at et sæt af disse frekvenser anvendes til udsendelse af et nordisk TV-program. Dette indebærer etablering af 16 UHF-sendere, et antal kanalomsættere og et landsomfattende fordelingsnet, hvilket ville kunne give en dækning på 99 pct. Modellen er opstillet under den forudsætning, at der af hensyn til løsning af andre opgaver (f. eks. et landsdækkende TV 2 eller etablering af lokal TV) kun kan disponeres over et sæt frekvenser til et nordisk sendenet.

Modellen giver hele befolkningen mulighed for – ud over det danske program – at modtage et program fra et andet nordisk land (et af de svenske programmer, det norske program eller et af de finske programmer), men ingen eller kun stærkt begrænsede valgmuligheder mellem flere nordiske programmer. Det er ikke muligt at skifte fra ét lands program til et andet lands program, fordi tidspunkterne for de andre landes programstart ikke kan koordineres. En ordning med hyppige programsift og samordnet begyndelses- og sluttid for programindslagene i de fire landes udsendelser vil teknisk og programmæssigt være kompliceret.

Anlægsudgifterne for sendernet er beregnet til ca. 250 mill. d. kr. (prisniveau 1977).

Ad 2) Etablering af et TV 2-sendernet med henblik på udsendelse af et redigeret udvalg af de nordiske TV-programmer (Nordvisions-TV).

Denne model vil give befolkningen mulighed for at se et udvalg af udsendelser fra samtlige nordiske lande.

Modellen kræver ligesom forslaget under pkt. 1) etablering af et særligt sendernet (16 UHF-sendere, et antal kanalomsættere og et landsomfattende fordelingsnet), men i stedet for som ved model 1 at anvende sendernet til udsendelse af et program fra et enkelt andet nordisk land forudsætter model 2, at der udsendes et udvalg af programmer fra samtlige nordiske lande. Programmerne må udsendes tidsmæssigt forskudt, idet de modtages enten som postsendte videobånd eller pr. radiokædenet.

Model 2 vil som følge af den indirekte udsendelsesform gøre det muligt også at udsende islandske programmer, ligesom sprogproblemer kan imødegås gennem tekstning.

Anlægsudgifterne for sendernet er som for model 1 beregnet til ca. 250 mill. d. kr. (prisniveau 1977).

ad 3) Radiokædefremføring af nordiske TV-programmer til kabelanlæg i områder, der ligger uden for den normale modtagezone.

Fremførelse ved hjælp af radiokæde indebærer, at man ved en særlig form for radio-transmission, som ikke kan modtages af almenheden, fremfører TV-programmer til kabelanlæg i områder, hvor programmerne ellers ikke kan modtages.

Da det er forbundet med uforholdsmæssigt store udgifter at etablere kabelanlæg i egentlige landdistrikter, har radiokædeløsningen stort set kun betydning for byer eller bymæssige bebyggelser, hvor der enten allerede findes kabelanlæg eller med rimelige omkostninger kan oprettes sådanne.

Praktisk indebærer løsningen, at post- og telegrafvæsenet mod en afgift fremfører TV-programmerne til de enkelte byer eller bymæssige områder, hvorefter programfordelingen ud til de enkelte kabelabonnenter sker på lokalt ansvar.

I »TV över gränserna« er der foretaget beregninger af, hvad det vil koste at fremføre 5 nordiske programmer til ca. 300 danske byer og bymæssige bebyggelser med mere end 1.000 indbyggere, hvor man ikke i dag kan modtage nordiske programmer. Omkostningerne ved en sådan fremføring, der vil omfatte $\frac{1}{3}$ af landets seere, er for selve radiofremføringen anslået til ca. 300 mill. d. kr. For den enkelte TV-husstand vil dette – under forudsætning af, at 75 pct. af de ca. 1 mill. TV-husholdninger, som findes i disse byer og bymæssige områder, tilslutter sig ordningen – svare til en abonnementsudgift på ca. 120 kr. pr. år. Hertil kommer udgiften ved at etablere lokale hovedkabelnet og de dertil hørende fordelingsanlæg i etageejendomme og parcelhusområder. Denne udgift blev i 1974 anslået til mellem 1.200–1.400 mill. kr. Løsningen giver ikke nogen landsdækkende spredning af de nordiske programmer, og det fremhæves i betænkningen, at det vil være forbundet med meget store omkostninger at etablere kabelanlæg for den